

A MODERN GNOSZTIKUS MOZGALOMRÓL.

Az uralkodó vallások napjának alkonyulásával elhalványultak azok az isteni és emberi eszmények is, amelyek bennsőn egybekötötték az emberi nemet és alapjai voltak az emberiség termékeny együttélésének. Beállott korunkban a történelem éjszakáia, feltündökölt a tudomány örök törvényeinek hideg csillagvilága, ebben pedig szétesett, szétbomlott az ember eszményi világa és az eszményektől megfosztott emberben és társadalomban fölszabadultak a poklok minden hatálmái. Holt szaktudományokra bomlott szét a megismerés eleven istenalakja, a szaktudományok pedig elkülönültek egymástól és eszményi ősforrásuktól, ezzel pedig — mint elkülönödött mocsarak — posványosodásnak indultak. Meghasonlott a társadalom. Nemzet nemzet ellen, osztály osztály ellen, gazdasági érdek gazdasági érdek ellen harcol egyre kegyetlenebb eszközökkel. A bomlás azomban az egyén belső életébe is elhatolt és meg hasonlott önmagával is az ember. Azzal, hogy az emberi szellem benső eszményei elhomályosultak, fékét vesztette az állatias önzés, homloktérbe lépett az ember érzéki-állatias természet, a létért való harcban ütköző érdekek világa, amelynek borzalma a világháború pusztításában a legegyszerűbb ember számára is nyilvánossá lett.

Ezen az úton tovább haladni — a pusztulás végzetéhez vezet. Ibsentől—Ostwald Spenglerig korunk minden nagy gondolkodója megegyezik ebben.

A filozófia hiába törekedett arra, hogy az eszmények eleven napvilágát törvényeinek halvány méceivel pótolja. Ma már bevallja maga a filozófia, hogy az ember számára nincs és nem lehet megismerés. Ignoramus et ignorabimus.

A modern művészet szinte kimerül abban, hogy visszasírja a letűnt aranykort, az elveszett paradicsomot. Modern művészi alkotások Shakespearetől—Strindbergig és Gerhardt Hauptmannig az emberben uralkodó démon megvilágításával érik el legnagyobb sikereiket.

A társadalom tudománya az emberi nem együttélésének eszményeit elvesztvén, az ember állati természetéből folyó igények és jogok egyenlősítésére törekszik a liberális demokrácia és szociáldemokrácia megvalósításában. Ez az egyenlősítés mindkét gondolatkörben csak erőszakkal valósítható. Az erőszakot pedig a nép megbízottai a népert gyakorolnák. Ám alig hihető, hogy ezeknek az erőszakos irányoknak augurjai össze ne nevetnének, amikor azt állítják, hogy a gazdasági és fegyveres hatalmat gyakorló néptribunok érdekei azonosak a „képviselt” nép érdekeivel. Ezenkívül az ember önzése abban különbözik az állatétól, hogy mértéktelen. Ezzel a tényezővel tehát csak úgy szállhatnak szembe az erőszak képviselői, ha mértéktelenül fegyverkeznek. A modern társadalomtudomány minden elmélete Marxtól—Henry Georgeig beláthatatlan általános vérengzésre vezet. Valóban a vér és könny óceánjába tokollik a történelem folyama.

Korunknak szenvedésektől felszántott talajában azomban csíráznak a megváltás, a derűsebb emberjövő magvai. Elő a művészet génusza jár. Tolsztoj, Nietzsche, Ibsen művei készítik elő különösen az emberi belvilág szellemi oldalának önismerejét.

A modern természettudomány is forradalmi utakra tért és következetes haladásában az uralkodó világkép pusztulására kell vezetnie. A fizika megdöntötte a régi dogmát, amely szerint a világ térbetöltő, változatlan elemekből, atomokból állana. A modern kutatás mindenütt működést fedezett föl a fizika világának alapjaiban. A fizikai világot örvénylő erőközpontokban, sugárzó erőösszetevőkben és fölüetszerű gömbhullámokban fogja föl. A vegytan elemei is föladták merevségüket: átmentek egymásba. Az élettan sem talál már helyet a sejtmagban a szerves emlékezet sok évezredes adatgyűjteménye számára és köddé oszlik a csírasejt magva, amelynek végső fokon kellett volna őriznie a faj formaelvét. A természet tudományai az érzékelhető és műszerekkel követhető természeten túlterjengő tágasabb működésekre utalnak.

A művészet minden nagyratörő álmát megvalósítja és a modern természettudomány minden követelményével összhangzik a modern gnózis. Exakt intuitív tudomány forrásában leleplezi az ősi hitregék burkolt eszményeit, eléri és megvalósítja minden filozófia végcélját: a megismerést. Lezárja a tudománytalan hit és hitetlen tudomány történelmi korszakát. Új kultúrának, új istennek, új embernek nyit utat, föloldja a bűnt és megfejtja a megismerés titkát az önismeretben.

Tisztán a belső tényállás fölfedezésében és taglalásában előáll

az új istenség, az emberi szellem bennső összhangja és ősegyisége, az ész és szeretet bennső eszményi magasságainak ősválósága, aki nem imádtatja magát és nem büntet, aki belvilágunk szent csöndjében lakozik és napját ragyogtatja jóknak és gonoszoknak egyformán; —

a megújódott ember, a felsőbbrendű isteni lény, aki logikai-számtani tudatának belső végtelenségével azonos, a természet megismerője és ura, aki gondolkodásában végtelen nagy, mint a mértani tér, végtelen finom, mint a számtani pont és végtelen gazdag, mint bármely fogalmának belső tartalma; aki világossága e világnak, bár szellemi oldaláról nem ebből az érzéki világból való; —

a bűn megoldása — a szellemi világosságnak a sötétség feszült tevékenysége elleni küzdelmében, amely győzelmet ígér, mert a világosság megvilágítja a sötétséget és a sötétség nem állhat ellent végképen a belé hatoló világosságnak;

a megismerés, a szemlélet egysége, amely a szellemi lét legfőbb magasságait és az érzéki élet tudat alá enyé ző mélységeit egyformán az oszthatatlan emberalak életének tényállásaiban keresi, a végtelenül különbözőket a mértani dimenzióviszony mintájára egységben szemléli, a különbözők működésbeli egységét maradék nélkül megmagyarázza és összhangzóan éli.

E tudomány úttörője és megalapítója: Schmitt Jenő Henrik, világhírű magyar gondolkodó (született 1851-ben Znaïmban, meghalt 1916-ban Berlinben). Úttörése nyomán gnosztikus körökbe tömörültek e tudomány művelői. Ezek a körök, elfordulva a sötétség és erőszak mai világától, azt csupán szemlélve és megvilágítva, az érdeklődők belső épüléséért küzdenek.

A modern gnózis problémáinak előszóval való előadása és a tudomány szellemében való megvitatása végett az érdeklődők minden szombaton találkoznak. A mozgalmat szolgálja még a következő magyar irodalom:

SCHMITT JENŐ HENRIK:

AR
Korona

Krisztus. (Egy hitetlen vallomása.) Madary	
Kreybig Károly fordítása	10.000
A szellem fejlődéstörvénye. Madary	
Kreybig Károly fordítása	10.000
Miért van szükség vallásos mozgalmra? Dr. Kepes H. Andor fordítása, Ke és Ferencz bevezetésével	5.000
Lélek és szellem. Kepes Ferencz fordítása	5.000

KEPES FERENCZ:

Schmitt Jenő élete és tanítása.	30.000
A gnózis bevezető írásai:	
1. Mi a gnózis?	10.000
2. A gnózis módszere	10.000
3. Schmitt Jenő törvénye: Az általános dimenzióviszony	10.000
4. Az érzéki élet	10.000

ELŐKÉSZÜLETBEN: A modern fizika új világképe. — A lélek.
 — A szerves élet titka. — Az etikai tudat és a művészet.
 — A számtani-mértani gondolkodás. — A logikai tudat.
 — Az eszményekélete. — A kedély. — A krisztusi gondolat.
 — A történelmi szemlélet. — A történelmi hivatás.
 — Az egyéni szellemek v. gső összhangja. — Az istenség.
 — Gnózis és ősmonda. — Gnózis és okkultizmus. — Gnózis és tarsadalomtudomány. — Gnózis és egyház. stb.

							AR
Tanulmányok a gnózis szellemében:							Korona
1. Gandhi	10.000
2. Tolsztoj és Lenin	10.000
3. Petőfi, a próféta	10.000

ELŐKÉSZÜLETBEN: Az emberfaj kérdése. — Az ókor reakciója. — Schmitt: Dante. Kepes Ferencz fordítása. — A mesék világa. — Schmitt Jenő: Madách: Az ember tragédiája. Dr. Kepes H. Andor fordítása. — Német népmesék. Schmitt Jenő megvilágításában; Hófehérke, Csipkerózsika stb. Krivátsy-Szűcs Mária fordítása. — Schmitt Jenő: Religió az ifjúság számára. Kálmán Imre fordítása, stb

* *

Ezek a kiadványok megrendelhetőek dr. KEPES FERENCZ-nél (Budapest, VIII., Horánszky-utca 5.); ő a a modern gnosztikus mozgalomról készséges felvilágosítást minden érdeklődőnek.

A berlini gnosztikus kör német kiadványai megrendelhetőek Wilhelm Fricke-nél, a berlini gnosztikus kör titkárnál (Berlin-Schmargendorf, Auguste-Viktoria Str. 65.); ott a külföldi mozgalomról bárki felvilágosítást kaphat.

